

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Januarium, Februarium, Martium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 3. De cura salutis. Negotium salutis est nostrum negotium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60495)

Deum time, & mandata ejus observa; Januarius:
hoc est enim omnis homo. *Eccl. 12. v. 13.*

Libera servitus apud Dominum, ubi non
necessitas, sed charitas servit: *Aug.*

DIES III.

De Cura salutis nostræ.

Negotium salutis est nostrum negotium.

I.

Negotium salutis propriè negotium no-
strum est, quia totum ejus emolumen-
tum in nos redundat. In alijs negotijs rarò
ille, qui laborat, fructum laboris refert; certè
rarò maximum. Agricola seminat, & me-
tit; at sæpe non sibi. Parens aliquis labori
se impendit, ut divitias congerat, verùm
hoc facit, ut liberos suos ditet, quos tamen
frequenter ingratos experitur. Judex ali-
quis satis charò munus quoddam emit, hoc
est, necessitatem, se Reipublicæ faciendi
victimã, alienis nugis se torquendi. Quid &
hiscè lucratur? Vanum honorem. Qui se-
minat, inquit Servator, non est semper is,
qui metit. *Alius est, qui seminat, & alius, qui
metit. Jo. 4.*

II. Sed in salutis negotio is, qui laborat,
solus est, qui totum inde commodum perci-
pit; nemo cum eo partitur; Si seminas, in- *Gal. 6. v. 3.*

Januarius. quit Apostolus, tunc etiam messem colliges semini, quod jecisti, congruentem. *Si seminas in spiritu*: id est: si vitam agis piam, & Christiano dignam, *de spiritu metes vitam æternam*. Si oras, si jejunas, si pauperi stipem elargiris, si sensus tuos refrenas, si carnem tuam crucifigis, tota inde proveniens utilitas tua erit; & quidem utilitas magna, quæ usque ad centuplum in hac, & ad infinitum in altera vita se se extendet.

III. si negotium salutis nostræ, negotium nostrum est, si utilitas inde profecta ad nos pertinet; quæ fit, ut eam tantopere negligamus? *Qui sibi nequam*, inquit sapiens, *cui bonus erit?* Nos ad eò comòdorum nostrorum amantes & solliciti sumus, quæ fit, ut in re tanti momenti, qualis est salus nostra, ubi de omnibus, & de ipsa quoque æternitate agitur, in tam stupida tranquillitate vivamus? Profectò, cum nobis dicitur: Hoc ad te pertinet, hoc tuum est negotium, quid non molimur? omnem adhibemus industriam, omnem obicem frangimus. anne majoris momenti negotium nobis incumbit, nobis magis est proprium, quàm salus nostra; quàmnam igitur ratione fieri dicam, ut nostri ipsorum amor, qui de rebus nihili, ubi eæ ad nos spectant, tam sollicitos nos reddit, tam inauditâ tranquillitate nos frui
finat

Ecclii 4. v. 5.

finat in illo negotio, è quo nostra pender *Januarius*,
æternitas? Languor iste tranquillitas non
est; sed sopor, imò Lethargus. An expe-
ctabimus, dum in morte evigilemus?

*Probè percipiamus, omnia alia negotia curam
aliquam mereri posse, sed nullum esse præter nego-
tium salutis, quod sollicitudinem nostram merea-
tur, atque in hoc unico amorem nostri ipsorum ju-
stum esse, nec nimis ardentem esse posse.*

Quæ enim seminaverit homo, hæc &
meret. *Gal. 6. v. 8.*

Nulli parcas, ut foli animæ parcas. *Hieron.*

DIES IV.

De Peccato mortali.

De odio, quo Deus illud prosequitur.

I.

Nemo peccatum committeret, si id per-
fectè cognosceret. Perfectè id cog-
noscere sufficit ad infinitum ejus odium ho-
mini ingenerandum. Verùm, ut id per-
fectè cognoscatur, necessaria est perfecta
cognitio DEI. Majestas DEI unica est
mensura magnitudinis, & malitiæ peccati:
nam quemadmodum DEUS supremum bo-
num est, sic peccatum supremum malum est:
nec DEUS magis est amabilis, quàm peccatū
fit odiosum. Imò DEUS ita peccatum odit,
quan-

quan-